

وقف برای انرژی صلح آمیز هسته‌ای

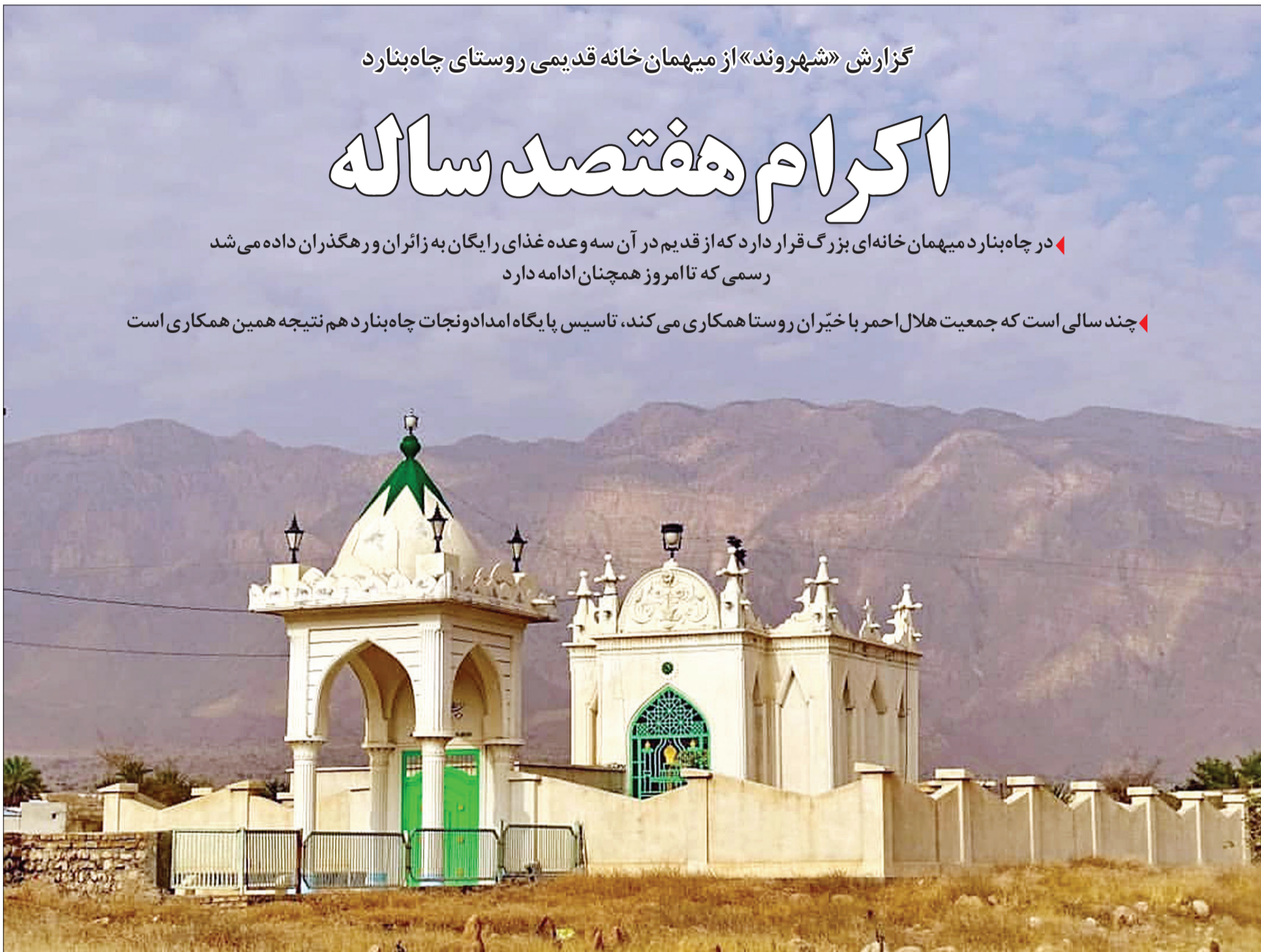
انرژی هسته‌ای هم از آن مواردی است که وقف‌های متفاوتی برای پیشرفت آن انجام شده است. ستاره شاکرمی خانی است که آبار تمان خودش را در خرم‌آباد بانیست اینکه همه در آمده‌های آن برای انرژی صلح آمیز هسته‌ای مصرف شود، وقف کرده است. شاید برایتان جالب باشد بدانید که عین کلمه صلح آمیز در موقوفه این واقف نوشته و تأکید شده که اتفاقاً همین موضوع این وقف را شگفت‌انگیز تر از قبل کرده است. ماجرای وقف برای انرژی هسته‌ای به یکی دو مورد ختم نمی‌شود. همین چندسال اخیر، نیکوکار دیگری هم ملکی را در خرمشهر که در زمان خودش حدود ۲۰ میلیارد ریال ارزش داشت برای توسعه فعالیت علمی دانشجویان در زمینه انرژی هسته‌ای وقف کرد. علاوه بر آن، در سال ۹۲ و به مناسبت هفته وقف، این بانوی نیکوکار که تهرانی الاصل است، ملکی تجاری را در خرمشهر بامتر ۴۰۰ متر مربع به منظور حمایت از دانشجویان در زمینه انرژی هسته‌ای وقف کرد.

گزارش «شهریوند» از میهمان خانه قدیمی روستای چاه‌بنارد

اکرام هفتصد ساله

در چاه‌بنارد میهمان خانه‌ای بزرگ قرار دارد که از قدیم در آن سه وعده غذای رایگان به زائران و رهگذران داده می‌شد رسمی که تا امروز همچنان ادامه دارد

چند سالی است که جمعیت هلال احمر با خیران روستا همکاری می‌کند، تاسیس پایگاه امداد و نجات چاه‌بنارد هم نتیجه همین همکاری است

بیش از ۴۷۰ پایگاه امداد و نجات بین شهری

از زمانی که جمعیت هلال احمر ایران وظیفه امداد و نجات بین‌شهری را به عهده گرفت، پایگاه‌های متعددی راه‌اندازی کرد و فعالیت‌های زیادی انجام داد. به طوری که در این سال‌ها ۴۷۹ پایگاه امداد و نجات بین‌شهری در سراسر ایران ایجاد شد. همچنین ۶۰ پایگاه کوهستان و ۲۰ پایگاه ساحلی که در مجموع تعداد پایگاه‌های ذکر شده به ۵۵۹ پایگاه می‌رسد.

این تعداد رقم قابل توجهی است، اما با رشد روزافزون جمعیت و توسعه شبکه راه‌ها در سراسر کشور، طبیعتاً در سال‌های آینده به پایگاه‌های بیشتری نیاز است. جمعیت بیشتر می‌تواند سوانح جاده‌ای بیشتری هم داشته باشد. برای همین به سنجش دقیق‌تری برای ایجاد پایگاه‌های امداد و نجات جاده‌ای نیاز است. اقدامی که به همت جمعیت هلال احمر ایران صورت گرفت و آمایش سرزمینی انجام شد و براساس آن نیاز ایران به پایگاه‌های امداد و نجات مشخص شد.

این برآورد نشان می‌دهد که در ۱۰ سال آینده به ۱۲۰۰ پایگاه امداد و نجات در سراسر ایران نیاز است. چیزی که علاوه بر بودجه برای تأمین زیرساخت‌های آن همت بلند مسئولان و البته یاری نیروهای داوطلب و نیز امدادگران را می‌طلبد.

شود. میزان مسافران ده بالا رفته بود، باید جاده‌های منتهی به روستا ترمیم می‌شد.» متولی امامزاده ادامه می‌دهد: «با کمک خیران سعی کردیم این مسأله را حل کنیم. ما میزبان بودیم، باید آداب میزبانی را به‌جا می‌آوردیم. در تکاپوی حل این موضوع، مجموعه جمعیت هلال احمر هم با ما همراه شد. در نهایت قرار بر این شد که پایگاه امداد و نجات نیز در ده تأسیس شود.» بنا به گفته توانا، پایگاه امداد و نجات روستای چاه‌بنارد در دهه فجر امسال به بهره‌برداری می‌رسد. زمین این پایگاه که ارزش آن یک میلیارد و ۲۰۰ میلیون تومان است، متعلق به آقای محمدزاده از خیران استان هرمزگان است و هزینه ساخت آن را آقای توانا تأمین کرده است.

متولی امامزاده می‌گوید: «هلال احمر را دستگاهی دولتی نمی‌دانم. جمعیت هلال احمر بخشی از

روستای ماست؛ بخشی از خود ما.» عبدالرحمن درباره گذشته روستای چاه‌بنارد نیز می‌گوید: «مهم‌ترین اتفاق در روستای ما تشکیل شوراها در آغاز انقلاب بود. این شوراهای که در قالب انجمن، شورای ده و محله، شورای حل اختلاف و... در چهار دهه انقلاب فعالیت داشته‌اند باعث پیوند میان مردم و ساختارهای دولتی شهر هستند.»

پیوند ناگسستنی وقف و چاه‌بنارد

عارف پایمرد، دهیار روستای چاه‌بنارد است. او روستای چاه‌بنارد را این‌گونه توصیف می‌کند: «چاه‌بنارد روستایی سرسبز در جنوب کشور است. مردمان جنوب به بخشش و اکرام شهره‌اند. وقف و چاه‌بنارد دو موضوع جدانشدنی هستند؛ از اداره مخابرات تا مدرسه و مسجد.» دهیار روستای

درماندگان و اطعام میهمانان و عمران و آبادی منطقه از جمله کمک به شبکه برق‌رسانی، ایجاد درمانگاه، ساخت مساجد، ساخت آب‌انبار و مدارس و بسیاری از خدمات عام‌المنفعه فعالیت بسیاری داشته و به سبب این فعالیت‌ها از احترام ویژه‌ای در بین مردم غرب هرمزگان برخوردار است. عبدالرحمن ادامه می‌دهد: «چاه بنارد از لحاظ گردشگری هم یک ده شهر است. ما اینجا از بندرعباس مسافر روزانه داریم. قلعه گبری‌ها و نخلستان مخدان از جمله مکان‌های مهم روستاست. چاه بنارد ۱۵ هزار اصله نخل دیم بسیار مرغوب دارد که متأسفانه در آستانه نابودی قرار گرفته است. نخلستان رهو پشتو و برکه سید احمد از قنات فاریاب تغذیه می‌شود که چون آب شور است تنها برای نخل مناسب است و ۲ هزار اصله نخل آبی را آبیاری می‌کند.»

گذرگاه مرگ رنگ و بوی نجات می‌گیرد

ما میراث‌دار پدرمان هستیم. ۶۴۰ سال است که میهمان سرا محل تردد مردمان جنوب است. اطعام و میهمان‌داری رسم امروز و دیروز مردمان چاه‌بنارد نیست؛ در وصیت‌نامه امامزاده سید محمد هم آمده که در خانه‌اش به روی مردم باز باشد

قصه میهمان‌خانه سیدمحمد یک برداشت دیگر هم دارد و آن گذرگاه مرگ است. چاه‌بنارد در ۳۰ کیلومتری شمال شرقی شهر بستک و ۱۲۰ کیلومتری شهرستان لار و در چهار راه ارتباطی جنوب کشور قرار دارد. فاصله ده تا بندرعباس ۱۸۰ کیلومتر است و به همین دلیل از ایام قدیم این مسیر گذرگاه بسیاری از مسافران بود، مسافرانی که میهمان میهمان‌خانه امامزاده سیدمحمد (ع) هستند؛ اما تردد بالای مسافران از این گذرگاه در سال‌های اخیر باعث افزایش خسارت جاده‌ای در این شهر شده و آن را به گذرگاه مرگ بدل کرده بود. شیخ عبدالرحمن می‌گوید: «سخت بود بینیم زائر یا رهگذری که میهمان ماست، دچار سانحه‌ای تلخ

شهریوند | قصه روستای چاه‌بنارد گره‌خورده به قصه یک میهمان‌سرا و قصه میهمان‌سرا هم گره‌خورده به قصه امامزاده سید محمد منصور (ع). مثل شان مثل شیخ ابوالحسن خرقانی است که گفت هر که در این سرای در آمد نانش دهید و از ایمانش نپرسید. در مورد میهمان‌سرای روستای چاه‌بنارد حرف می‌زنیم؛ روستایی از توابع شهرستان بستک. قدیمی‌های ده می‌گویند از ۷۰۰ سال پیش یعنی از زمان حیات سید محمد این میهمان‌سرا دایر بوده است و در این میهمان‌خانه هر روز سه وعده غذا به هر رهگذر داده می‌شده است.

یک ده مرید و یک امامزاده‌ها

«حکایت، حکایت مرید و مراد است. یک ده مرید و یک امامزاده مراد؛ کافی است وارد روستای چاه‌بنارد بشوی، تمام آدم‌ها گذرشان به همین امامزاده ختم می‌شود.» این توصیف کوتاه سید عبدالرحمن توانا متولی امامزاده سید محمد منصور (ع) از روستای چاه‌بنارد است. مردمان جنوب آقایی توانا را خوب می‌شناسند، روحانی هفتاد ساله‌ای که از واقفان بنام کشور است. در کارنامه این خیر هم‌زمانی از تأسیس مدرسه، درمانگاه، مسجد تا پایگاه امداد و نجات را می‌توان دید؛ موقوفاتی که تنها محدود به استان هرمزگان نیست. خاندان توانا نسل به نسل، پدر به پدر، میراث‌دار میهمان‌سرای هفتصد ساله بوده‌اند. شیخ عبدالرحمن در توصیف میهمان‌سرای هفتصد ساله چاه‌بنارد می‌گوید: «در چاه‌بنارد به هر گوشه که نگاه کنی، نشانی از امامزاده را می‌بینی؛ میهمان‌سرا هم یکی از همان نشانه‌هاست. در کنار آرامگاه سید محمد منصور میهمان‌خانه‌ای بزرگ قرار دارد که از قدیم در این میهمان‌خانه سه وعده غذا به زائران و رهگذران داده می‌شد که این رسم پذیرایی تا امروز همچنان ادامه دارد. در حال حاضر این میهمان‌سرا هر روز پذیرای ۱۵۰ رهگذر و زائر است. این میهمان‌خانه ۲۰ اتاق دارد که به صورت شبانه‌روزی به روی رهگذران باز است.» متولی امامزاده سید محمد منصور (ع) می‌گوید: «ما میراث‌دار پدرمان هستیم. ۶۴۰ سال است که میهمان‌سرا محل تردد مردمان جنوب است. اطعام و میهمان‌داری رسم امروز، دیروز مردمان چاه‌بنارد نیست. در وصیت‌نامه امامزاده سید محمد (ع) هم آمده که در خانه‌اش همواره بر روی مردم باز باشد.» عبدالرحمن که از اهل سنت و از شاخه شافعی است در کمک به محرومان و

روستای چاه‌بنارد وقف است. چند سالی است که جمعیت هلال احمر با خیران روستا همکاری می‌کند. پایگاه امداد و نجات چاه‌بنارد هم نتیجه همین همکاری است.» پایمرد در مورد آرامگاه سیدمحمد منصور نیز می‌گوید: «آرامگاه معماری متفاوت و ساده‌ای دارد. مسجد زیبایی این آرامگاه با معماری جدید و آجر سه‌سانتی ساخته شده است. در این آرامگاه میهمان‌خانه‌ای بزرگ قرار دارد که جایگاه‌های خاصی برای خانواده‌ها و زنان و میهمانان دارد.»

اکرام بی‌پایان

«متولیان آرامگاه از احترام ویژه‌ای برخوردارند. سفره میهمان‌سرایشان همیشه گسترده است و کمتر روزی است که از ۵۰ نفر کمتر میهمان داشته باشند.» این را یکی از مسافران میهمان‌خانه سیدمحمد می‌گوید. عبدالله از اهالی بندرعباس است. او ادامه می‌دهد: «خوش‌رویی این افراد با میهمانان و زائران واقعا همه ما را تحت تأثیر قرار داد. هیچ فرقی برایشان ندارد شیعه باشی یا اهل سنت.» این مسافر ادامه می‌دهد: «قسمت جذاب این میهمان‌خانه این است که هیچ پولی از میهمانان و زائران گرفته نمی‌شود و اگر رهگذر خودش خواست هنگام زیارت کمکی می‌کند و اگر هم نخواست آنها چیزی مطالبه نمی‌کنند.» چاه بنارد روستایی است که رایگان به میهمانان خود مکان استراحت و غذا می‌دهد. شیخ عبدالرحمن حرف آخر را می‌زند: «ما مردمان چاه‌بنارد به گذشته‌مان و به ده‌مان افتخار می‌کنیم، به مراد و مسلکی که پدرانمان آن را باور داشته‌اند؛ به بخشش به میهمان. من اهل دهی هستم که به گرم و میهمان‌نوازی شهره است؛ اهل چاه‌بنارد، اهل میهمان‌خانه سیدمحمد.»

عبدالرحمن توانا، متولی امامزاده سید محمد منصور (ع)